Raport tygodniowy 6-10 lipca

Jakub Mendyk

18 lipca 2020

- 1. Na dobry początek odświeżyłem sobie sobie treść "Build Systems à la Carte".
- 2. Wybrałem zapewne ostateczne reprezentacje efektu budowania i zasobów budowania (Store):

```
signature BuildEff (K: Type) (V: Type) = | fetch : K => V
```

```
signature Store (I: Type) (K: Type) (V: Type) =
| getInfo : Unit => I
| putInfo : I => Unit
| getValue : K => V
| putValue : Pair K V => Unit
```

Są to raczej naturalne sposoby reprezentacji. Zastanawiałem się, czy może byłoby lepiej gdyby Store był typem danych z operacjami – co rozwiązałoby problemy, o których wspomnę dalej – ale na razie spróbuję zostawić Store tak jak jest.

3. Zaimplementowałem uchwyty efektu BuildEff dla planistów busy oraz suspending – gdyż wydają się być dobrą wprawką do implementacji pozostałych schedulerów i rebuilderów. Schedulery reprezentuję właśnie jako uchwyty efektu BuildEff, nie zdecydowałem jeszcze jak reprezentować rebuildery – też jako uchwyty czy może lepiej jako zwykłe funkcje. W czasie semestru jako ideał rozwiązania widziałem konstrukcję postaci

```
handle
handle task () with scheduler tasks
with rebuilder
```

Na razie mam działającą konstrukcję

```
handle
withSuspending task_id tasks
with funInfoHandler sComp 0 initState
```

gdzie funInfoHandler jest uchwytem dla efektu Store.

4. Problem z handle ... with vs handler ... end.

Załóżmy że chcemy mieć efekt Counter z operacją count, który zlicza liczbę wywołań tejże procedury i zwraca parę (wartość obliczenia, liczba wywołań count). Taki efekt możemy zaimplementować następująco:

```
signature Counter =
| count : Unit => Unit
let fun () =
    count ();
    count ();
    count ();
    42
let hCount1 =
    handler
    \mid count () => fn n => resume () (n+1)
    \mid return x => fn n => (x, n)
    | finally f => f 0
    end
(* Uzywajac handlera *)
let _ =
    let (x, n) = handle fun () with hCount1 in
    printInt x; printInt n
(* Lub tworzac handler ad-hoc: *)
let _ =
    let (x, n) = handle fun () with
                  \mid count () => fn n => resume () (n+1)
                  \mid return x => fn n => (x, n)
                  | finally f => f 0
                  end in
    printInt x; printInt n
```

W obu przypadkach, handlery przekazują stan w ostatnim argumencie resume. Łatwo zauważyć, że można by wykorzystać już istniejący efekt State do przekazywania stanu.

Tworząc handler ad-hoc, możemy wykorzystać efekt stanu następująco:

Wewnętrzny handler tworzony ad-hoc obsługuje efekt Counter, jednocześnie wykonując działania z efektem ubocznym State, który jest obsługiwany przez zewnętrzną konstrukcję handle (...) with execState 0. Chcielibyśmy jednak nie musieć za każdym razem two-

rzyć ad-hoc handlera dla efektu Counter, tylko przypisać go do zmiennej tak jak zrobiliśmy z hCount1. Nie chcemy jednak robić handlera:

```
let hCount2 =
    handler
    | count () => put (1 + get ()); resume ()
    | return x => (x, get ())
    end
```

bo efekt State wycieka poza hCount2, a nie chcemy obarczać użytkownika obowiązkiem obsługi tego efektu. Pewnym łatwym rozwiązaniem jest

```
(* niestety
   let with Counting t = (...)
   nie dziala:
       error: This expression has effect
       [<unnamed>], but an expression was expected of effect ['b,'a]. *)
let withCounting {T: Type} (t: (('e: Counter) -> Unit ->['e] T)) =
    handle
        handle t () with
        | count () => put (1 + get ()); resume ()
        \mid return x => (x, get ())
        | finally f => f
        end
    with execState 0
let _ =
   let (x, n) = withCounting fun in
    printInt x; printInt n
```

jednak trzeba podać typy explicite co może być problematyczne jeśli obliczenie t ma inne nieznane efekty, i całościowo takie rozwiązanie wygląda trochę mało satysfakcjonująco.

Tutaj jest właśnie problem - jak zrobić handler (używając konstrukcji handler ... end), tak by złapać efekt State jeszcze w definicji hCount2. Przetestowałem kilka pomysłów:

```
let hCount21 =
   let handle with execState 0 in
        handler
        | count () => put (1 + get ()); resume ()
        | return x => (x, get ())
        end
```

```
let hCount22 =
    handle
        handler
        | count () => put (1 + get ()); resume ()
        | return x => (x, get ())
        end
        with execState 0
```

```
let hCount25 =
   handler
   | count () => put (1 + get ()); resume ()
   | return x => (x, get ())
   | finally f => handle f with execState 0
   end
```

niestety typechecker ich nie akceptuje – czy to na poziomie samej definicji, czy w miejscu użycia ze względu na nieudane złapanie efektu. **Pytanie:** Czy Helium ma możliwość, by w handlerze wykonywać operacje z efektami ubocznymi, a jednocześnie złapać te efekty w definicji handlera?

5. W "Build Systems à la Carte" autorzy poczynili ciekawą obserwację, że constraint Applicative odpowiada systemom ze statycznym określaniem zależności, podczas gdy Monad tym z dynamicznymi zależnościami. Niestety nie widzę, by korzystając z efektów algebraicznych dało się zrobić podobnie ciekawą konstrukcję. Najlepsze co na razie wymyśliłem to nowy rodzaj sygnatury efektów, tym razem z dwiema operacjami

```
signature ApplicativeLikeEff (K: Type) (V: Type) =
| fetch : K => V
| require: [K] => Unit
```

gdzie require musiałoby zostać wywołane przez jakimkolwiek fetch i informowałoby o zależnościach potrzebnych do zbudowania zadania. Niestety takie rozwiązanie byłoby mało solidne, bo ewentualną pomyłkę twórcy zadania – zapomnienie dodania zależności do wymaganych – można by wychwycić dopiero w czasie działania.

To kończy raport na ten tydzień. W tygodniu 13–17 lipca planuję przemyśleć układ początku tekstu pracy – opis czym są efekty algebraiczne, systemy budowania, co autorzy opisują i zauważają w "Build Systems à la Carte" i kontynuować implementację schedulerów i rebuilderów.